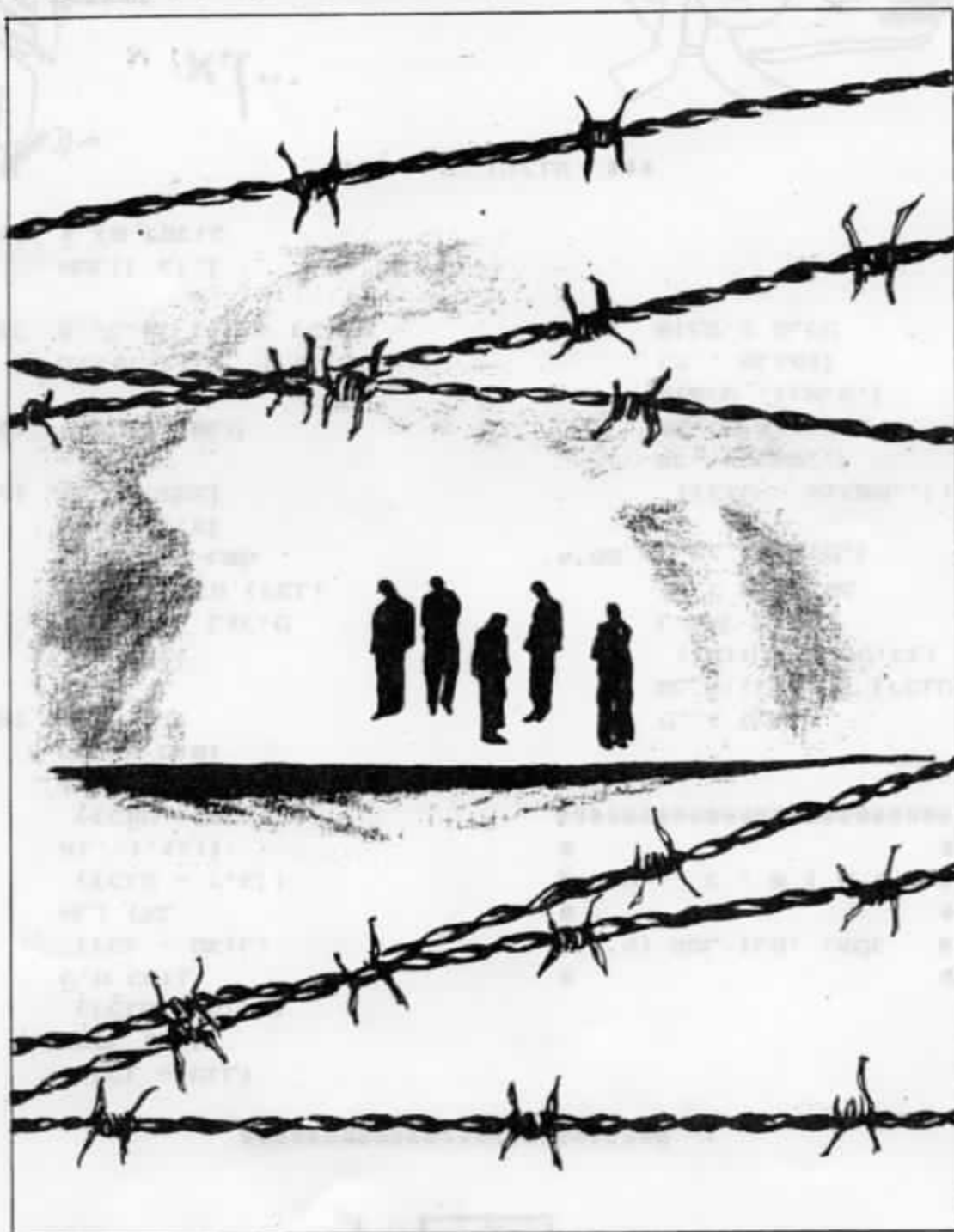
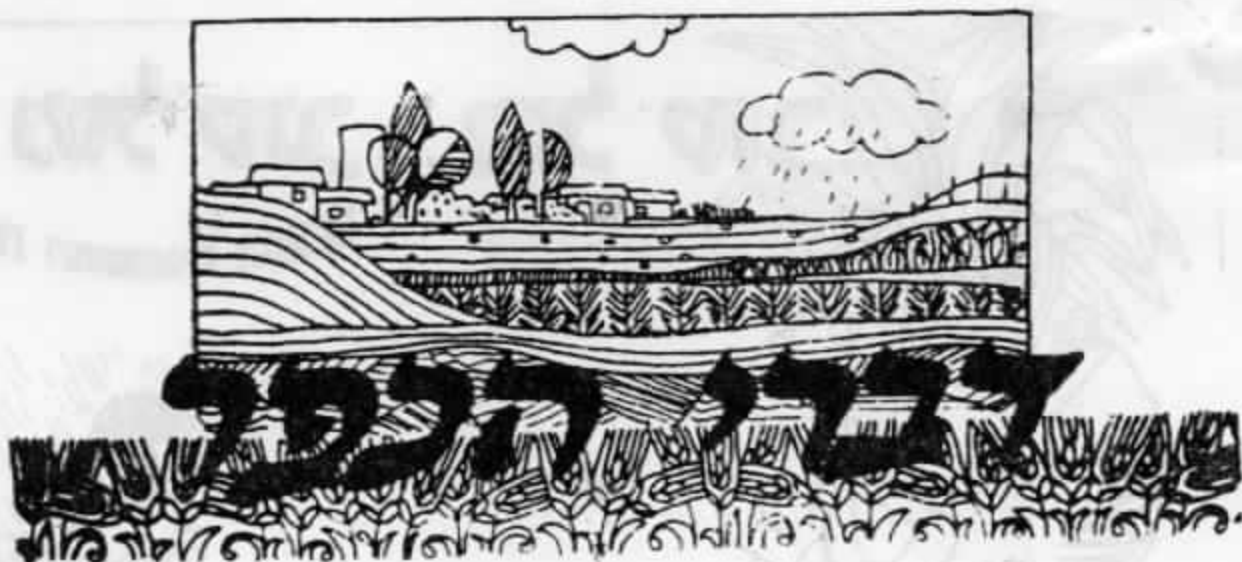

מזל טוב... מזל טוב

במות המעקקים השבוע

ל-500 מ"מ לא הגענו
עדיין...

אין...

*** ימי הולדת ***

14.4. ג'נט נמנוב
אהרון לוין

15.4. ג'יליאן נוה (נכדים -
יונתן נוה) בן-יהודה

16.4. ג'רי ניימרק

17.4. בדיאן קפלן
יניתה ניצן

אביתר בן-דשף
ניר קולינס (נכד)
גב' הלן רזניק
דיו קורן

18.4. הלן לוין
ברברה מיטל
דדיה פלטר

(נכדה - טנא)
עדי זיגדון
(נכדה - ניצן)
ארז נצר
(נכד - חצור)
קים ברודי
(נכדה - פומט)
ענבר כנדה
(נכד - הדר)

19.4. שולמית פרנק

רג'י פרלסון

שושנה יודאיקין

אביבה גולדברג

שני וינשטיין

(נכדה - אדלשטיין)

20.4. הילל יודאיקין

קליב בלומנטל

דיואן הדמן

(נכדה - ריפקינד)

טל שוורצמן - (נכדה)

קיל קסדן

#####

#

י מ י נ י ש ו א י נ

#

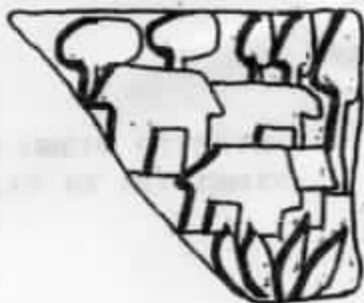
14.4. תמר ורפי יעקב

#

#####

מה נשמע?

פריימריס עליך ישראל!
בקיבוצנו המעורב פוליטית (!...)
הגיעו להפגנה שהתקיימה בשבת שעברה
בצומת מחניים - שיש ה חברים
וארבע בני-נוער.

* במשק הילדים ישנם כידוע חידושים, שעליהם נספר בפעם אחרת - אבל בינתיים סופר לי שקרן גדליזון הולכת בעקבות אבא. היא מגדלת באופן אישי גורת שועל להזחמה. (כלומר כתור surrogate mother)

* במפעל עובדים ואשכנז במסגרת מצומצמת - הפועלים בחופשה, גם מפני שוקשה להכשיר את המטבח שם בצורה יסודית, וממילא מרוב שבתות וימי פסח ופסחא העסקים מצטמצמים ואשכנז.

* מטבע הדברים קיבלנו דו"חות מחברים שונים על ליל הסדר במקומות אחרים. שמעתי על קיבוץ אחד (ואשם שמור במערכת) שהיה צפוף מדי להגיש את המרק עם הקניידלך בליל הסדר, ולכן הגישו אותו כערב לפני פסח.

כל מי שחגג בקיבוץ אחד דיווח שמשתמשים בכלים מדורולקס. אולי גם אנחנו עוד נגיע לזה. לפחות זכינו כבר לסכום נורמלי...

עוד חידוש ששמעתי עליו הוא דרגש מוגבה לאורך השולחנות, ששם אפשר להניח את התוספות כגון חרוסת, ביצה, מי מלח וכו'.

לגבי הסדרים המשפחתיים היו לרוב הדים חיוביים, אבל גם כאן לפעמים באים לביטוי מתחים משפחתיים שלא מורגשים בימי חול. ואותן חברות שהכינו במו ידיהן את הארוחה הבינו פתאום כמה עבודת מוטלת על עקרת בית רגילה בהזדמנויות אלה.

* בדיוק בעונת השיא של זרימת מי הירדן התקלקלה הטורבינה ב'הידרו' והיה צורך לשלח את החלק המקולקל לצרפת כדי לתקנו. למזלנו תוקן הדורש תיקון ותוך מספר ימים הופעלה התחנה מחדש. אורי א. אומר שהביטוח מכסה (כמעט) את כל הנזק.

* מהלינה הכפרית נמסר לנו שאין אפילו מקום אחד פנוי, וישנן משפחות המבלות איתנו את חג הפסח זו השנה הרביעית (ומקדימות כבר להזמין לשנה הבאה...)

* באחד מערבי החג נחרדו חברים כשפתאום הופסקו כל תכניות הרדיו והטל-ויזיה ונשמעה הודעה על ילד אורח שהלך לאיבוד, ויש לעזר בחיפושים! אבל עוד טרם הספיקו החברים להגיע למגרש החניה... נמצאה האבידה, ואשה התועה הוחזר אל המארחים.

* למי שלא הספיק עדיין לבקר במשתלות הערערים ניתנת השבוע הזדמנות לראות את מגוון המינים, בערוגה ליד המדדגות הישנות אל חדר האוכל. רוני ב. מזמין את כולם לבא לבקר בשטח.

בינתיים - שבת שלום,

אננה

דן לורס

באחד מימי השבוע הגעתי לגן הזורם. לא, אין שום קשר להפסקות המים שחלו אצלנו ביום שני. "הגן הזורם" הוא כינוי לשיטה חדישה של עבודה בגני הילדים. בהתחלה לא הבחנתי בשינוי גדול - רק שמתי לב שמספר ילדים יושבים סביב לשולחן ואוכלים. לא כולם. חשבתי שאולי אלה המאחרים, אבל הוסבר לי שאין שעה קבועה לארוחת בוקר וכל אחד יכול לבוא מתי שהוא רעב. "החלטנו להפעיל את השיטה בינתיים רק לארוחת בוקר, כי בצעדיים יש אוכל חם."

טוב, לא רציתי להישמע מתנשאת, אבל כליבי חשבת: חידושים, אה? כשאני למדתי בסמינר הקיבוצים לפני חמישים שנה (בערך) לימד אותנו מרדכי סגל האגדי - זה שגם דגל בלימוד סיפורי התורה בלי להזכיר את אלוהים - והוא אמר כך: "אתם באמת חושבים שכל הילדים רעבים באותו זמן? תשימו את האוכל בצד, וכשהילד רעב יבוא לקחת..." נו, נו. אנחנו, בנות ה-20 דאז, חשבנו שהוא לא יודע על מה הוא מדבר. איך אפשר? ... מסתבר שאפשר. (מטפלת הפעוטון של אורי גולן, דני נמלי, אביבה גולדברג ועוד)

9 APRIL 1996

TO ALL AT Kfar HANNASI

WE WOULD LIKE TO THANK YOU ALL FOR ALL YOUR FAXES, TELEPHONE CALLS, TELEGRAMS ON THE SAD PASSING OF MICHAEL. SARAH, HAROLD AND FRANK.

חוקה נכבד להחליט בקריה - הכתוב

ליל הסדר עבר, כצפוי, בנחת ובנעימים, עם מספר 'חידושים'. הערב נפתח ב'הבאת העומר' על ידי ילדי הגיל הרך, הישובים על כתפי אבותיהם ומסתובבים בין השולחנות. (כזכור היו כ-500 סועדים בלבד). התזמורת הורכבה בעיקר מנגנים תוצרת חוץ, ביניהם אולפניסטים ומתנדבים שזה להם הסדר הראשון בחייהם. אחת הסולניות היתה מתנדבת לא מבני עמנו, ששמעה את המנגינות בפעם הראשונה שבוע לפני כן. יחד עם זה גם לא נעדר חלקם של הזמרים שלנו - לפי המסורת: אייון ל., משפחת פרנק במלא הדדה, שרה ד. (גם באבוב) ומיכל ג., ופול ג. שתפשו בשנים האחרונות את מקומו של מקס בהכותו על הסלע, ובטח שכחתי עוד מישהו.

זוג המזכירות הטירות הגישו לנו ברכה כפולה ומכופלת, ומי יתן והכל יתגשם...

ל'גונבי האפיקומן' היתה בעייה, כי הוא נמצא לא אצל אב הסדר אלא אצל 'חבר שיצא באופן אישי מעבדות לחירות'. הקטנים לא התקשו לנחש. האים היתה השתתפות בשירה בציבור? כאן הדבה היה תלוי בהרכב הסועדים בכל שולחן. (ואוי, המיקרופונים, שתמיד, תמיד עושים בעיות.) הכל התנהל על מי מנוחות בפיקוחו של ישראל - שהוסיף פה ושם הסברים לגבי משמעות המנהגים השונים - ושל אילזה, שישבה מתוחה עם רשימת הקריינים ביד - במקרה שמישהו ישכח. (נדמה לי שהיה רק אחד כזה, ולא ננקוב בשמו...)

ואז הגיעה שעת הארוחה ונתאמתו רשמיות ושיגישו מרק עם קניידלך. היה מרווח נוח בין השולחנות והמגישים, בסינורים חדשים מעשה ידי רותי ג'קסון, הגיעו לכולם.

מי שנשאר עד סוף הערב נוכח שגם בקטעים המסורתיים אפשר לחדש. שמנו לב שכל שולחן מסומן במספר (כרגיל) אבל נוסף לזה היו מונחים על כל שולחן כרטיסים גדולים ובהם אותו מספר. לא הבנו לשם מה... עד שעלה רפי פ. על הבמה כדי לשיר 'אחד מי יודע', והורה לכל שולחן להניף במספר המתאים לפי מילות הפזמון. היתה התעוררות כללית - כולם נפנפו במרץ והטקס הסתיים בעליצות נהדרת. ...אחרון אחרון חביב מופע הכובטרו של ילדי בה'ס לפי 'חד גדיא', שגם הוא כבר הפך למסורת.

ומה עם הקישוטים? מי שערך סדר משפחתי וראה אותם במשך היום לא ראה כלום! בערב, עם תאורה מתאימה, הם היו ממש מקסימים.

שמתם לב שלא אמרתי 'תודה' לאף אחד - אבל לבי נמלא סיפוק וגאווה שעם כל התהליכים העובדים עלינו, עדיין יש רצון וכוח להרים ערב כזה.

אנא

PI' ה 38 נאיות

הלו! הלו!

אבקש מחברים שיש להם בנים בבית המקבלים כבר תקציב אישי למזון, לציין את מי לחייב עבור הארוחה החגיגית. אם לא אקבל הודאה אחרת, אחייב את ההורים.

לדעתמע, נ ט ע

תזכורת - תאריך סגירת הרכישה לכולם - 18.4.96. !

#####

במקום מימונה... " ב י ד ו ר נ ט ו "

#####

צילי שירים ישראליים נשמעו ממרחקים, ו'ארמון' מפלסטיק צבעוני התנוסס לגובה. בהתקרי הבחנתי במעגל של 60 ילדים (ספרתי) ה'מסעירים את הים' לפי הוראות המנחה הצעיר והתוסס. כולם יחד העיפו יריעה מפלסטיק צבעוני (אלא מה) וכל פעם קבוצת ילדים אחרת הסתתרה בין "הגלים".

טוב עשתה ועדת החגים בהזמינה 'הפנינג' (מילה נוספת בעברילית המשטלטת על ארצנו) לסיום החג. אמנם רוב המתקנים היו מיועדים לגילאי 2 - 8 בערך, אבל ראיתי גם לא מעט נערים מתנסים ב'מקלות ההליכה' ובמשחק מחבטי הספוג. וראיתי הרבה פנים מאירות של הורים שליוו את הקטנים.

משך את עיני 'קונסטרוקציה' המסתרעת על שטח גדול (מפלסטיק צבעוני - אם לא ניושטם) סגורה ובעלת חלונות קטנים. הצצתי פנימה וראיתי 'שבילים' בכיוונים שונים. היה זה מבוך והקטנים התרוצצו להנאתם. בכניסה היה תור.

תור השתדך גם ליד המאפרות החרוצות (שתי חברות אולפן, כנראה) שהחתימו את ידי ופני הילדים בחותמות שונות.

ולשיא ההתרגשות גרם 'דובי' בגודל טבעי לחלוטין, שהתרוצץ בין הדמון שנרתע ומוקסם חליפות. (כנראה המנחה הבלתי נלאה בעצמו).

במשך ש ל ו ש שעות המה הדשא הגדול צחוק ופעילות.
לא חקרתי כמה שילמנו אבל היה כדאי.

מה חזש בתרבות

מחזאית:

בלהה אלסמן-הדי

במאית:

רוית לנגליב זיו

שחקן:

דקל ועופר שיקרצי

"נקצה השני של הנחית"

מחזה זה מפגיש את עופר ודקל - שני אחים. עופר בן 33-שחקן, דקל בן 19 לוקה בתסמונת-דאון. כנער מתבגר התקשה עופר להתמודד עם העובדה שאחיו הצעיר לוקה בתסמונת-דאון, התעלם ממנו והדחיק לחלוטין את קיומו של דקל. על הבמה - הם מדברים על כך. דקל אומר שחשוב לו שאנשים רגילים לא יסתכלו על אנשים כמותו כעל יצורים מוזרים, שצריך לשמור מהם מרחק. בשיר אותו כתב דקל, הוא מתאר את עצמו "כמלאך עם תסמונת-דאון". המחזה מתאר את המרחק והקירבה, את ההומור והאהבה הרבה, אשר שוררת היום בין האחים. ההצגה מעבירה באותנטיות את ספורם של השניים.

אורך ההצגה כשעה ולאחריה מתקיים דיון.

י ג י ע ו א ל י נ ו ב י ו ם ו' - 26.4.96.

באולם 'דדו' בשעה 21.00

#####

בפניות לשימוש הציוד לאירועים
משפחתיים, חגים וכו' יש לפנות
שבועיים מראש
לאיציק בן-דוד, בפתק בתא הדואר.

ציוד תאורה וצליל

#####

הטיפול השוטף בציוד עבר לידי דוד פרנקלין.

פסח אי' e' e' pe

יום השואה

עם התקרב יום השואה עלה אצלי רעיון
לציין את המעמד בצורה שונה מהרגיל -
אישית יותר.

יש בינינו הרבה, לצערנו, שהוריהם ויקיריהם
ניספו בשואה. אין קבר, ורק הזכרון האישי נשאר.

"לכל איש יש שם" - והכוונה היא שבטקס ליד האנדרטה

בבית הקברות יוכל כל אחד לקרא בשמות הנספים של משפחתו -
השם, הגיל ומה עלה בגורלם. כל אחד יספר לפי שיקול דעתו והרגשתו.

שם ברורים ופרטים נוספים, אני מבקשת שתתקשרו איתי בהקדם.

יעל נ.

ה ט ק ס י י ע ר ך ב י ו מ ש נ י
בשעה 17.30

ליעל נמנוב ישנה חברת-ילדות שנולדה בגרמניה, ועברה, כמו רבים
מאיתנו, את שנות התבגרותה באנגליה. היא התחתנה עם איש
מ-סרי לנקה, ומאז גרה בארץ זו.
בדכות הימים החלה לכתוב שירה - באנגלית. שיריה זכו לעניין רב
ותורגמו לגרמנית, לסנהלית, לטמילית ו... לסרבו-קדואטית.
השירים שקראתי מאד נגעו לליבי, והעזתי לתרגם אחד מהם לעברית:

אנלך

UMSIEDLUNGSAKTION

מבצע יישוב מחדש

נותרו שעתיים

הכל ארוז

חמישים קילו

הבוקר קר

אנחנו כבר לא צעירים

זקנים מדי

לשאת את חיינו על כתפינו

לצאת

למקום שאין לנו חפץ בו

לדעת

לדעת

שבשביל הזה כבר לא נעבור

אנחנו עייפים

השנים היו קשות

אלוהים אדירים - איך דברים הגיעו לידי כך -

אנחנו האבודים

אנחנו הנשכחים

אלוהים עזבנו

כבה את האש

סגור את האור

מפתחות

לנעול את דלת חיינו

אנו יוצאים לארץ זרה

מי יקבל פנינו?

פב' 1987

Anna Ranasinghe

מסע לאזור הדימדומים

הרעיון לנסוע למסע שורשים, היה של אמא. אחרי שבקרה בעיר הולדתה, ברלין, בשנה שעברה, החליטה להרחיק לכת עד פולין, שם נולד אביה - סבי, והושמדו רבים מבני משפחתה. גם אבא נולד בפולין, ומצא מקלט בצרפת בגיל צעיר, אבל הסבתא והדודים שלו מצאו את מותם שם.

כך הצטרפנו אל קבוצת חברים וקרוביהם מקיבוץ יפתח, בהדרכתה של נאוה פרבר, שעשתה איתנו את המסע הזה בפעם השישית. (וכבר היא מכינה את היציאה הבאה עם הי"בניקים באוקטובר).

לא היה זה בשום אופן טיול או ביקור. לא טיילנו להנאתנו בשום מקום, ולא ביקרנו אף אחד. ערכנו מסע קשה, פיסי ונפשי, בעקבות יהדות פולין האבודה.

לפני המלחמה היו בפולין 3.3 מיליון יהודים, רובם קבורים באדמתה, מיעוטם ברחו או עזבו מרצונם. פולין כיום היא בית קברות יהודי ענקי ותוכנית המסע היא נגיעות קטנות בעקבות, שהישאירו אחריהן קהילות מפוארות. ועקבות כאלה יש רבות מאוד: בתי קברות עם אין סוף מצבות מחוללות ומנותצות, וגם יפות ומפוארות, אנדרטאות, בתי כנסת, עיירות ציוריות, רחובות ובתים בעלי שמות יהודיים וגטאות בהם הלכנו. ישנם גם שרידים של ניצולים, אודים עשנים, שמודים - לא מודים ביהדותם, שזהותם מבולבלת, והיו לנו כמה מפגשים מרגשים איתם. ויש כמובן גם המחנות, ובורות המוות, היינו שם וראינו.

ורשה, הבירה הפולנית, שרויה בעונה זו עדיין עמוק בחורף. זוהי עיר קודרת ומכוערת, הצבע השולט בה הוא אפור של בוך, שלג מלוכלך, בטון וכבישים. העצים עירומים, אין עליה, אין עשב, ירוק אפשר לימצוא רק בחנויות הפרחים, וקררר... מאוד. ריח של אויר מזוהם ברחובות בגלל ההסקה בפחם.

כבר עם הנחיתה אפשר להרגיש בקדרות העצובה הזאת. זה לא הולך להיות פיקניק.

מי שלא ביקר שם לא יבין את התחושה הכבדה הזאת. אדם יכול ליקרוא ספרים על השואה, לראות סרטים, ללמוד היסטוריה ולדבר עם ניצולים.

אבל רק כשנכנסים למחנה מיידינק או בירכנאו, ורואים את הצריפים, משטחי השלג החשופים, תנורי המשרפות, ערימת אפר האדם הענקית ואלפי הנעליים - מתחילים להאמין שזה אכן קרה. וכשבנוסף למראות שורקת רוח קרה-רעה מקפיאת דם, וזוכרים שבמקום הזה התהלכו אנשים ללא בגד חם, מורעבים ומוכים - מרגישים בבשר החי את עוצמת הייסורים.

וכשעומדים ליד האנדרטה המרשימה העומדת במקום, שפעם היה מחנה עבודה פלשוב, ושומעים כיצד שיסו הנאצים את הכלבים, היכו וירו ואנסו והתעללו באסירים, מבינים את גודל הרשעות ששלטה כאן בימים האפלים האלה. וכשהולכים באושוויץ בין הבלוקים העשויים לבנים אדומות, בלוק בית הבושת, בלוק הניסויים של ד"ר מנגלה, בלוק העונשים, תאי הגזים, קיר המוות, עמודי תלייה - רק אז יודעים שזה לא היה חלום בלהות, זאת היתה מציאות. וכשהולכים בתוך יער מקסים ביופיו, בתוך סופת שלגים, ושוקעים בשלג שעומקו חצי מטר עד בורות המוות של סיקוצ'ין, וביד מחזיקים תמונת ארכיון המתארת כיצד נאלצו תושבי העיירה, נשים, גברים, ילדים, זקנים, להתפשט עירומים ולהיירות אל תוך הבורות האלה - מרגישים את גודל הזוועה.

ובטרבלינקה, מכונת המוות המשוכללת מכולן, שם נטבחו 800,000 יהודים, מסתובבים בין 17,000 האבנים-מצבות, מתחילים לתפוס את משמעות המילה שואה. איזה מוח מעוות מסוגל היה להגות רעיון כל כך שטני ולהדביק את כל הצבא הגרמני בקדחת השואה וההרג.

רק נקודת אור אחת, שמחממת את הלב הקפוא מצאתי בפולין: בני הנוער שלנו, שמופיעים בכל אחד מן המקומות הנוראים האלה, עם דגל כחול לבן וחולצות משלחת, ומשאירים סימנים: זרי פרחים, דיגלונים, מגיני ביה"ס, נרות זכרון וכרזות בעברית. הם מסמלים בעצם בואם לשם, שהפתרון הסופי לא הצליח, שאנחנו כאן.

בני הנעורים, המשיכו לאסוף פרוטה לפרוטה, וסעו לשם, לאזור הדימדומים, כדי ליראות ולהראות, כדי להיווכח שנולדתם למזלכם במקום הנכון, כדי לזכור את אלה שהלכו בדרך כל כך לא אנושית, וכדי להחליט שיותר לא תקרה לנו שואה.

תודה לאמא שלקחה אותי לשם.

איך לעזור לזיכרון

**"היכן הנחתי את המפתח?", "מה רציתי לעשות כרגע?"
התופעה של קשיים בזיכרון המיידית מתרחשת בכל גיל.
ואולם צעירים אינם מוטרדים מכך. הקשיש, לעומתו,
ייחס בדרך כלל את הדבר לגילו**

מאת: אסתר פישר

מעבדה, קיימים מצבים של פגיעה ביכולת
התפיסה.

"... אין דבר המצביע על כך שהדברים שונים
אצל בני אדם. הרושם הוא שאת אשר מכילים
המנגנונים היסודיים של בני אנוש - נמצא גם
במנגנונים היסודיים של יצורים אחרים."

גילוי כזה על אפשרות חסימת חומרים, הפוגעת
ביכולת התפיסה, מבהיר ומצדיק אולי את
האמרה העממית לגבי מי שנחשב קשה הבנה:
"יש לו ראש סתום."

קיימים גילויים נוספים הקשורים לכשרו של
אדם לזכור. ברשימה זו נתייחס לנושא הזיכרון
בגיל המבוגר, כפי שלמדנו עליו מפי הד"ר יפה
לרמן, מבית החולים הגריאטרי "בית רבקה".

סוגי הזיכרון

מבחינים בשלושה סוגי זיכרון: 1. זיכרון מידי -
לטווח קצר; 2. זיכרון לטווח בינוני; 3. זיכרון
לטווח ארוך. בעיות בזיכרון יכולות להופיע בכל
גיל, ולגבי כל סוג משלושת סוגי הזיכרון שמנינו.
שכחה מתרחשת גם לגבי הזיכרון המידי, לטווח
הקצר, שהוא זיכרון של הדקות האחרונות. לא
פעם אנו "שוכחים" את הראש ושואלים את
עצמנו: "היכן הנחתי את המפתח?", "מה רציתי
לעשות כרגע?". "בגידה" זו של הזיכרון מתבטאת
לעיתים גם בקושי שפוקד אותנו בשעת שיחה
ל"שלוף" מילים הנדרשות לנו להשלמת
המשפט.

התופעה של קשיים בזיכרון המידי מתרחשת,
כאמור, בכל גיל. ואולם צעירים אינם מוטרדים
מכך. התגובה הנפוצה של איש צעיר, שאינו
יכול להיזכר במילה מסוימת הנחוצה לו,

"הלומד ילד למה הוא דומה?
לדיו כתובה על ניר חדש.
הלומד זקן למה הוא דומה?
לדיו כתובה על ניר מחוק"
(פרקי אבות ד', כ"ה). כך אמרו
חז"ל, ובלשוננו: הכושר לזכור
דברים בימי הזיקנה אינו כפי
שהיה בימי הילדות.

יש מן האמת באמרה זאת, ואולם אל לנו להכליל
ואין זה נכון לייחס את תכונת השכחה לכלל
ציבור הזקנים, כמו שלא נייחס את נפלאות
הזיכרון לכלל ציבור הצעירים.

רבים וחכמים במשך כל הדורות טרחו בשאלת
מהותו של הזיכרון. לאפלטון היווני הייתה
תיאוריה משלו על היכולת המופלאה לזכור
דברים: אין זאת, טען הוגה הדעות הידוע, אלא
שבמוחנו קיים לוח דונג, שבו נחקקים כל
הרשמים, החוויות וההתרחשויות שעוברים עלינו.
כאשר נמחקים כל אלה מן הלוח, אנו שוכחים
אותם.

מאז המאה הרביעית לפני ספירת הנוצרים לא
חדלים חוקרי הזיכרון לחפש את לוח הדונג,
בניסיון לגלות כיצד פועל מנגנון הזכירה, הן מן
הבחינה הנפשית והן מבן הבחינה הכימית. לוח
הדונג, כידוע, לא נמצא עד עצם היום הזה.

המדע המודרני מסביר לנו דברים רבים הקשורים
בטיב הזיכרון. מפי הפרופ' מנחם סגל - חוקר
ניורופיסיולוג ממכון ויצמן - שמענו כי "תאי
העצב שבמוח מייצרים חומרים, שהשתחררותם
גורמת לשינוי בפעילותם של תאי-עצב אחרים,
הנמצאים באותו אזור. כאשר חוסמים את יכולת
ההשתחררות של חומרים אלה אצל חיות

← בעת שיחה היא: "היא נמצאת לי על קצה הלשון"; הקשיש, לעומתו, ייחס בדרך כלל את הדבר לגילו.

הזיכרון לטווח בינוני הוא זה של הימים האחרונים, ואירועים שהתרחשו לפני זמן רב מאוחסנים בזיכרון לטווח ארוך. באופן כמעט פרדוכסלי דווקא זיכרון זה מתפקד בצורה הטובה ביותר אצל הקשיש, והוא זוכר פרטי פרטים של אירועים, שמות ומספרים מלפני שנים רבות.

קורה שקשיש מתקשה לזכור שמות. התופעה ידועה, ויש מתלוצצים כי שחקני הוליווד מוטרדים מכך. מספרים לדוגמה כי פרנק סינטרה קשיש, שלאחרונה מלאו לו 80 שנה, נכנס לבית אבות ופנה לאחד הישישים: "אתה זוכר מי אני?" שאל. "לא", ענה האיש, "אבל אל תדאג לך תשאל במודיעין, שם יזכירו לך..."

זיכרון – למידה – חשיבה

עם הגיל הולכת ופוחתת יכולת הלמידה. קורה לפעמים ובני 30-40 מתלוננים שהם נוטים לשכוח. ראיה לכך משמשים עולים חדשים בישראל, הלומדים עברית: הצעירים קולטים את השפה בקלות ובמהירות. קצב רכישת השפה החדשה אצל הוריהם אטי יותר, והתהליך מלווה בקשיים מסוימים. הקשישים, בני 70-80, מסוגלים לרכוש את השפה, אך הם מתקשים בכך עוד יותר, ונדרשים מהם מאמץ, שינון ותרגול רבים פי כמה וכמה מאלה הנדרשים מהצעירים. גם החשיבה נעשית אטית יותר עם הגיל: לקשיש קשה להגיב במהירות, במיוחד אם מוחו "מופצץ" באינפורמציה רבה, מכיוונים שונים. בגיל צעיר ניתן לקלוט בו-בזמן כמה מסרים. הזקן, לעומת זאת, מרכז את כל תשומת לבו למסר אחד, ורק אחר כך לשני ולשלישי.

דרכים לשיפור הזכירה

קיימות דרכים למנוע בעיות הנובעות מקשיים בזיכרון. כך לדוגמה אנשים המרבים לשכוח היכן שמו את המפתח, המשקפיים או חפצים יומיומיים אחרים – חייבים לשים את החפצים במקום קבוע ולא במקום מזדמן. הקשיש נוהג פעמים רבות לפקפק: האם כיביתי את הגז ואת החשמל? האם נעלתי את הדלת? הספק נובע מכך שמדובר

בפעולות אוטומטיות, הנעשות במהירות. כיוון שכך, רצוי לבדוק באופן קבוע, לפני היציאה מהבית, את המכשירים החשמליים ואת הכרדים ולוודא שאכן אינם פועלים.

החוקר הגרמני אבינגהאוס, שחי ופעל לפני כמאה שנה, בדק את חוקי הזיכרון על עצמו והגיע לשורה של ממצאים וכללים לחיזוק הזיכרון (מנמיטכניקה). אחד מהם הוא חלוקת מספרים ארוכים (מספרי טלפון, למשל) לזוגות, או לשלושות. שיטה אחרת: חזרה בקול על הדברים שרוצים לזכור – כמו שנהוג היה ללמוד תורה ב"חדר". כך לדוגמה האדם אומר לעצמו בקול רם: "כיביתי את החשמל. סגרתי את הגז". תזכורת עצמית מעין זו, אחרי הפעולה, משפרת את הזכירה כי מספר חושים משתפים בה פעולה. דוגמה נוספת לשיתוף החושים במאמץ לזכור מתייחסת למצב המוכר: "מה רציתי לעשות לפני רגע?". במקרה של שכחה מסוג זה יש לחזור, בפועל או בדמיון, למקום שבו עלתה המחשבה בעניין הפעולה שהתכוונו לעשות. בדרך כלל זה עוזר.

כל תופעות השכחה שהזכרנו אינן תופעות יוצאות דופן לגבי גיל הזיקנה, ואף אינן חורגות מהנורמה בגיל צעיר. אך קיים מצב בלתי-תקין באשר לזיכרון, כאשר השכחה נובעת ממחלות.

מחלות הפוגעות בזיכרון

קיימות כמה מחלות הנורמות לירידה בזיכרון. הידועה ביניהן היא מחלת אלצהיימר. כ-10% מכלל הקשישים לוקים במחלה זו. אלצהיימר אחראית גם לשני שלישים מכלל מחלות השכחה. למרות המחקר המקיף שנעשה במדינות רבות בעולם, לא נמצאה עדיין תרופה יעילה לטיפול במחלה. בעיות שכחה הנובעות ממחלות אחרות ניתנות לטיפול. אלה הם מקרים של חוסר בויטמין B12; הפרעה הורמונלית הנובעת מפעילות משובשת של בלוטת המגן; וכן חבלות ראש, הנורמות לדימום סביב המוח.

כיוון שקיימות תופעות איבוד זיכרון "נורמליות" ו"בלתי נורמליות", מומלץ לפנות לרופא במקרים של החמרה בירידה בזיכרון. "קיימות דרכים ללמוד כיצד לזכור טוב יותר", טוענת הד"ר לרמן, ומוסיפה: "בכל גיל ניתן לשמור על הזיכרון ואפילו לשפרו".

כ"ה בניסן תשנ"ה (1995) – חנה פרנקלין
ל' בניסן תשנ"ב (1992) – ג'ו ריפקינד
א' באייר תשמ"ו (1986) – יוחנן סלע

12.4.96

לחברים שלום,

עקב הפעילות בגבול הצפון התבקשו קיבוצי דרום עמק-החולה להתארגן בעזרה לישובי קו העימות בקליטת ילדים ומשפחות, אם ללינת לילה ואם לפעילות במשך היום.

במועצה האזורית הוקם מטה חרום שפועל 24 שעות.

לן ווינטראוב נקרא ע"י המזכירות והתנדב להיות האחראי בקיבוץ בכל הנוגע למצב החרום ואיש הקשר למטה המועצה.

כרגע אנו מארחים שתי משפחות מקרית-שמונה ויש פניות נוספות.

כל פניה ובקשה לארוח בכפר-הנשיא יש להפנות ללן, כולל משפחות או ילדים המתארחים בבתי החברים. לן חייב לדעת כמה אנשים מתארחים ולהתארגן בהתאם עם ענף המזון, וכן לברר הקצאת דירות ומיטות.

בשלב זה אין לימודים בבה"ס "עמק-החולה" עד להודעה חדשה. לגבי הצגת סיום י"ב תבוא הודעה.

המשך המשווער של מצב החרום הוא בין 3 ימים לשבועיים. נבחר במשק צוות חרום בדאשותו של לן ווינטראוב וישתתפו בו: שתי המזכירות, מרכז-משק, רכז-שרותים, מעין - ענף חינוך, רב"ש ומרכז ענף המזון.

הציבור יעודכן מידי יום אם ע"י דף בתאי הדואר ואם דרך התקשורת שלנו (לוח אלקטרוני או וידאו). ידוע לנו שיש כרגע בעיות עם טלפונים - לקבל קו חוץ (חיוג 9), דוד אלמן מברר את הנושא. חברים מתבקשים לקצר בשיחות.

בתקווה לשלום ולשקט,

צוות חרום

לן ווינטראוב

ע"ש לן ווינטראוב

התקבל מהמועצה האזורית

1

בית איזעלשעט חירוק אס'

winfol 12.4.96

פתרונות להתפתחויות לא נעימות. עם זאת לא פונו, עד כה, ילדים מאף אחד מיישובי המועצה. חוקם מטה חירוק בראשות ראש המועצה.

עיקר הפעילות מרוכזת ומתבצעת באמצעות מחלקת הביטחון, בראשה יורם רותם חבר קיבוץ שמיר.

צוותים של מנהלי המחלקות במועצה מבקרים, מידי יום, בכל אחד ואחד מהישובים המצויים בטווח הפגיעה של הרקטות. הם נפגשים עם רכזי ועדות החירוק במשקים ועומדים על הצרכים המיוחדים של כל יישוב.

צי האוטובוסים של המועצה הועמד בכוננות חירוק אך בנתיים מבוצעות הסעות של ילדים ובני נוער אל אתרי בילוי שונים המצויים במרחק נסיעה של שעה ממקום יישובם.

אנחנו מקווים שהקיבוצים מתארגנים כהלכה ודואגים לכל מגורי האוכלוסיה, ובעיקר לאותן קבוצות חלשות יותר - נכים, חורים מבוגרים מוגבלים וכו'.

לסיום יודגש, בשנית, כי המועצה תשתדל לסיוע לקיבוצים, כמיטב יכולתה, בכל אשר יידרש.

אנו ממליצים, לכל קיבוץ (שטרם עשה כן מיוזמתו), לפרסם מידי יום דף מידע לתברי הקיבוץ. למידע עדכני יש כוח מרגיע.

ובנתיים הודעה לכל מי שחפצה אזנו בצלילים אחרים, רוגעים יותר:

ב"מרכז קלור למוסיקה" (המכון למוסיקה שעובר בימים אלה למשכנו החדש), יש טלפון ומני שמשפרו - 050-412940

מספרי טלפון של המוקד במועצה:

945622, 947334, 945617, 945630

לחברים שלום רב,

שעת חירוק של אביב 1996.

יום שני למבצע נוסף בלבנון, מבצע שעוד אין לו שם. שוב אנחנו במקלטים כורים אוזניים, מצפים בדריכות רבה לצליל המפחיד של ה"קטיושות".

אתמול, בשעת בוקר מוקדמת, נאספו באולם המליאה מזכירי כל הקיבוצים, יחד עם מנהלי המחלקות במועצה האזורית, לקבלת דווח מראש המועצה וחננויות לפעילות.

נתבשרנו כי צה"ל פועל בלבנון. לא רק מהאוויר.

מערפל הקרב הסמיד, של יום ראשון לפעילות, משתחרר המידע טיפין, טיפין. בזמן כתיבת השורות אין כותבם יודע לספר. דבר וחצי דבר בנוסף על מה שמסדדת התקשורת האלקטרונית.

חלפו שעות ארוכות מתחילת פעילות צה"ל בלבנון ועדיין שקט "באצבע". אין ביקורי "קטיושות" ולמעט ירי תותחים, "שלנו", ומבול פרשניות שכולנו שותפים להם, עדיין רב הנסתר.

הציפייה מורטת העצבים למטחי ה"קטיושות", ממלאת אותנו בתקווה שאולי, אולי הצליח צה"ל לפעול כך שהטילים לא יירו הפעם.

הבוקר שוב אין מחסומים בכניסות לעיר. אולי יש בכך רמז להצלחת פעילות צה"ל בשטח לבנון.

עם זאת עצוב מאד לראות את העיר קרית שמונה בשממונה.

כולנו מחזיקים אצבעות לתושבים. מאחלים שתהיה שהייתם, מחוץ לביתם, קצרה וטכאחר שובם יידעו תקופה, ממושכת ככול שניתן, של שקט שייאפר להם לאגור כוחות נפש להמשך.

אצלנו אין לוקחים סיכונים מיותרים. במועצה נערכים, בכל תחומי הפעילות, למצב בו נאלץ לתת

😊 אל הדמם ואל הצוק ☹️

דיינו - שיר לסיומו של חג

בשעת כתיבת שורות אלה, לאחר שהקהל לא הגיע למופע של האפרוחים וכשתושבי קריית שמונה והצפון יושבים במקלטים, ברור שאין טעם להמשיך בפרויקט אירועי אולם דדו. באופן רשמי וברגע זה, לא יתקיימו האירועים 2, 3 ו-4 אך קרוב לוודאי שנבטל אותו לגמרי, לפחות לתקופה הקרובה. מובן שזה מצער אותי מאד. עם זאת, יש בפרשה כמה נקודות חיוביות מאד הראויות לציון.

	- אילו לא הכינונו שישה מופעים
דיינו	ורק האפרוחים הופיעו לפנינו
	- אילו לא הופיעו האפרוחים לפנינו
דיינו	ורק מעיין ורג'י הכינו תפאורה שכזאת
	- אילו לא היתה תפאורה שכזאת
דיינו	ורק צוות האולם פעל כמו שפעל
	- אילו לא פעל כך הצוות הצעיר
דיינו	ורק היו כיבוד וקופות וסדרנים וחנייה וביטחון ועוד ועוד
	- אילו לא היו כל המתנדבים האלה
דיינו	ורק הובילו את המשימה חברים חכמים ומסורים
	- אילו לא התמודדנו עם משימה קשה כזאת
דיינו	ורק בנינו תוכנית לתפארת ירושלים
	- אילו לא היינו יוזמים את "ירושלים שלי"
דיינו	ורק ניסינו להתפרנס מאולם דדו
	- אילו ניסינו ולא הצלחנו אך נשארנו במסגרת
דיינו!	ואם לא הפעם אז בפעם הבאה נצליח, ובגדול

נקווה שיהיו עוד נסיונות
ושבאולם דדו נחגוג עוד חגיגות,
כי לקחת אחריות יודעים חברים שלנו
להתנדב ולהשקיע את כל הטוב שבנו.
את הנחוץ יש לשפר לייפות ולתקן
ולהביא מופעים לטף ולזקן
ולרומם את האיכות
של חיי הרוח והתרבות
שלנו, של האיזור ושל כל העם...
ולהרוויח משהו גם!

10/10

לחברי הכשרת *Gansy Leaze* לשעבר, ולבני זוגם, באצבע הגליל!

מספר חברים והארגון כדי לטרוך לסוגיה מרגלית מטיבת יום הולדת,
בהגיעה לגבורות (בת 80) השנה.

המטיבה וחוקיית גכפר והשיא ביום שבת 13.4.96 בשעה 13.30 במועדון
וחברים.

אוחם החברים שברצונם לתרום לתוכן המטיבה ע"י העלאת זכרונות, סיפורים,
שירים וכו'. והמחיימים לתקופת חיינו של אז, מתבקשים להקשות עט רחל אבידור
בנקודת.

לשם כיטוי הוצאות המטיבה ולמתנה מתאימה לסוגיה, יתבקשו כל המשתתפים
לתרום ס"ן 10 ש"ח.

הזמנה טופית ותזכרות ושלח יחד קרוב למועד.

בשאלות נוספות אפשר לפנות אלי.

שמאל ח.

סוניה מרגלית היגיעה לגבורות במזל טוב !

הנכס מוזמנים, את/ה, ובן/כת זוגך, להשתתף אתנו במסיבת יום הולדתה ה 80 של סוניה, הבא אלינו לטובה.

אנו נשמח מאד באם תשתתף/תשתתפו במאורע המשמח הזה, כדי לברך ולכבד את בת השמחה, ולהזדמנות של ישיבת חברי ההכשרה שלנו בעבר, גם יחד.

המסיבה תתקיים ביום שבת 13 באפריל בשעה 14.00 במועדון החברים בכפר הנשיא.

בתקווה להתראות אז,

הצוות היוזם.

8 באפריל 1996

118

מס'

ועדת חברה

לכב: ג'וליה, ג'נט

מאת: רפי פרנק

הנידון: הנחיות לטיפול ברישום נסיעות נכדים.

בהמשך לבקשתכן אנא קבלו את הסיכום הבא שהועבר לכל חברי הועדה ואושר בישיבה של ה-30.1.96:

- (1) הנסיעות שתרשמה בסעיף ביקור נכדים, יכללו נסיעות לביקור סבים וסבתות, הורים, בנים ונכדים.
- (2) לכל חבר אשר לו משפחת יעד מאושרת, תאושרנה שלוש נסיעות, הלךך ושוב בשנה.
- (3) מספר הנסיעות היעד המאושרות בשנה, הן שלוש לכל משפחה. זאת אומרת שאם לדוגמא, יש לחבר במשק משפחת בנים בחוץ, עם שלושה נכדים, הזכות לממש את שלושת הנסיעות בשנה היא עבור כל המשפחה ולא בזכות לכל אחד מהנכדים.
- (4) על מנת שהחברים יוכלו לממש את הנסיעות הנ"ל, עליהם לידע את ג'וליה ניצן בעוד מועד, על מקום המגורים של משפחתם ע"מ שנוכל לפקח ולזכות את החבר עבור נסיעתו.
- (5) במידה וישנו שינוי במקום המגורים של משפחת הנכדים, יש לידע את ג'וליה ניצן.
- (6) אין אפשרות לצבור זכות לנסיעות משנה לשנה.
- (7) בעת ביצוע הנסיעה יש להשתמש בכרטיס מגנטי נוסף המסומן לביקור נכדים, שנמצא אצל ג'וליה ניצן.
- (8) חברים שאינם יכולים מסיבה כל שהיא לנהוג, ומעוניינים לטוס (במידה וזה מעשי), יפנו למרכז ועדת חברה לקבלת אישור שאותו יש להעביר להנהלת חשבונות בצירוף כרטיסי הטיסה.
- (9) לחברים שיש בני משפחה הכלולים בסעיף #1, ושאינם גרים בארץ, יעמדו שתי נסיעות הלךך ושוב לנמל התעופה בן גוריון.

רשם: רפי

.../.

ועדת חברה

לכב: ג'וליה, ג'נט

מאת: רפי פרנק

הנידון: הנחיות לטיפול ברישום נסיעות נכדים.

בהמשך לבקשתכן אנא קבלו את הסיכום הבא שהועבר לכל חברי הועדה ואושר בישיבה של ה 30.1.96:

- 1) הנסיעות שתורשמה בסעיף ביקור נכדים, יכללו נסיעות לביקור סבים וסבתות, הורים, בנים ונכדים.
- 2) לכל חבר אשר לו משפחת יעד מאושרת, תאושרנה שלוש נסיעות, הלוך ושוב בשנה.
- 3) מספר הנסיעות היעד המאושרות בשנה, הן שלוש לכל משפחה. זאת אומרת שאם לדוגמא, יש לחבר במשק משפחת בנים בחוץ, עם שלושה נכדים. הזכות לממש את שלושת הנסיעות בשנה היא עבור כל המשפחה ולא בזכות לכל אחד מהנכדים.
- 4) על מנת שהחברים יוכלו לממש את הנסיעות הנ"ל, עליהם לידע את ~~החבר~~ ^{גוף} בעוד מועד, על מקום המגורים של משפחתם ע"מ שנוכל לפקח ולזכות את החבר עבור נסיעתו.
- 5) במידה וישנו שינוי במקום המגורים של משפחת הנכדים, יש לידע את רותי מרכס.
- 6) אין אפשרות לצבור זכות לנסיעות משנה לשנה.
- 7) בעת ביצוע הנסיעה יש להשתמש בכרטיס מגנטי נוסף המסומן לביקור נכדים, שנמצא אצל רותי מרכס.
- 8) חברים שאינם יכולים מסיבה כל שהיא לנהוג, ומעוניינים לטוס (במידה וזה מעשי), יפנו למרכז ועדת חברה לקבלת אישור שאותו יש להעביר להנהלת חשבונות בצירוף כרטיסי הטיסה.
- 9) לחברים שיש בני משפחה הכלולים בסעיף #1, ושאינם גרים בארץ, יעמדו שתי נסיעות הלוך ושוב לנמל התעופה בן גוריון.

רשם: רפי

אל: חברי כפר הנשיא - לפרסום בדפי מידע ועל לוח המודעות

(הערות והשגות יש להביא לידיעת ו. תכנון עד ה 19.4.1996 - ראו נוהל קבלת החלטות המתפרסם במקביל).

הצעת ועדת תכנון בנושאים:

- (1) ארגון מחדש של נותני שרותי תחזוקה.
- (2) מציאת פתרון לתוספת מקום עבור צמחי מרפא.
- (3) מציאת מקום לסדנאות "ניהול לחץ זמן ושחיקה"

שרותי תחזוקה

כללי

קיימת מגמה לרכז את שרותי התחזוקה באחריותו של חיים בסו, ע"מ ליעל את כל הקשור במתן שרותים אלו. בנוסף לכך, ישנה מגמה למצוא יעוד הולם יותר לשטח שעליו נמצאים המבנים לאנסטלציה, נשקיה ואחזקת הרי.

הצעת הצוות היא:

- (1) לרכז את שרותי האנסטלציה, תיקונים - מפתחות וכו' (כיום הרי), בניין ואחזקת חיים בסו תחת קורת גג אחת, במרכולית הישנה.
- (2) להעביר את הנשקיה (ראה פרוט אופציות להלן).
- (3) לפנות את המבנים הקיימים היום ולנצל את השטח המתפנה לשיפור הגישה התעבורתית אל החניה המרכזית.

ההצעה נותנת פתרון בכמה מישורים:

- א. פתרון למפגע הבטיחותי הקיים היום בגישה למרכולית החדשה הן לרכבים ואוטובוסים, לספקים ולעובדים לפריקת הסחורה, והן לחברים כשטח התארגנות חניית אופניים, עגלות וכד'.
- ב. ריכוז כל השרותים במקום אחד, יחסוך בהוצאות כלים, חומרי עזר ובכח-אדם.
- ג. פתרון למפגע האסטטי הקיים היום של מבנים מאולתרים בשטח מרכזי של המשק.
- ד. אפשרות ליעד שטח זה למטרות טובות יותר ע"פ תכנית האב הכוללת.

עלויות

- (1) המרכולית הישנה איננה דורשת השקעות או הוצאות כספיות גדולות. בכוחות המקומיים (הצוות) תתבצע ההעברה. כאשר עלויות ההעברה יהיו במסגרת תקציב מרכז שרותים.

- (2) את המבנה (פריקסט) המשמש היום כאנסטלציה, ניתן להעביר ולמקם מחדש עם יציאת בטון לריצפה, בסכום של כ- 5000 ש"ח (הערכה של חיים). ישנה בקשה ממשק ילדים למבנה, המשק יחליט על היעוד.

- (3) המבנה שבו עובד הרי, למעט הסככה שניתן לפרק, מיועד להריסה.

- 4) נשקיה. ישנן מספר אופציות שחלקן נמצא בבדיקה:
- א. להעביר את המבנה בשלמותו באמצעות מנוף ובעלות של כ- 50,000 ש"ח.
 - ב. להרוס את המבנה הקיים ולבנות אחר במקום שימצא כמתאים לכך ובעלות של כ- 50,000 ש"ח.
- * בשני הסעיפים הנ"ל יתכן ואפשר יהיה לקבל סיוע במימון דרך המועצה. גובה הסיוע עדיין איננו ברור, הנושא בבדיקה של המועצה עם הצבא. בכל מקרה ע"מ לקבל מימון יש להגיש תוכנית מסודרת עם מיקום על מפה ובלווי הסברים, שהמבנה הקיים מפריע לתוכנית המתאר של המשק.
- ג. בתאום עם הרב"ש והמועצה התברר שאפשר לאכסן את הנשק הקיים במקלט כאשר ההוצאה היחידה תהיה על סגירת המקום עם דלת פלדה.
- * אנו ממליצים בשלב זה, ללכת על פתרון (3). אם בעתיד בתוצאה מכך שנהפוך שוב לישוב ספר, יצטרך הצבא למצוא פתרון למבנה מתאים.

תוספת שטח לצמחי מרפא

קיימת דרישה של הענף לתוספת שטח לארזיה בצמוד למקום הקיים, היות והצוות המטפל בשוטף, צריך לפקח גם על הארזיה. חשוב להדגיש שמפעל צמחי מרפא ממוקם כיום במרכז השרותים אשר נועד כמבנה צבורי, קהילתי ולא כמקום לעסקים. בתכנון ארוך טווח יש להוציא (לבנות) את מפעל צמחי המרפא למקום אחר. למרות זאת מכיוון שהאופציה הנ"ל איננה קיימת כיום (מבחינת עלויות ומיקום אפשרי), אנו מציעים להרחיב את הענף ע"ח שטח נוסף - צמוד למיקום הנוכחי - במרכז השרותים.

ע"פ כך קיימות שתי אופציות:

- 1) הסנדלריה הנוכחית
- 2) בחדר הצמוד לחשמליה אשר משמש לאיחסון תיקים של הנה"ח. מקום לתיקים אפשר למצוא באחד המקלטים, במידה ופתרון זה יהיה מקובל. יש לציין שפתרון זה איננו מקובל על צוות החשמליה.

אנו מציעים:

- 1) העברה של הסנדלריה הנוכחית לחלק מהצורך אשר שימש את הוילאג' והגדלה של צמחי מרפא על חשבון המקום המתפנה.
- 2) העברה של סדנת רג"י לצד השמאלי של "בית התחביב" הקיים אשר משמש כיום כסטודיו לקרמיקה של ריני כהן וכיתת האולפן.
- 3) העברה של הסטודיו לקרמיקה לצדו האחד של צריף הוילאג' אשר עומד פנוי כיום ושימש בעבר כסטודיו קרמיקה (ד"א תשתית קיימת לתנור וכו').

3) מקום לסדנאות "נהול לחץ ושחיקה"

בחודש מאי מתחילות סדנאות ניסיוניות (באשור מרכז חמשק) בחנחלת דוד פרנקלין שריטה סינה ופיל גליק ל"נהול לחץ ושחיקה". ועדת תכנון התבקשה למצוא מבנה מתאים לחנחיית הסדנא.

.../.

מכיוון שהסדנא הינה בשלב הרצה נסיוני, הוחלט בועדה לאפשר לסדנא שמוש זמני בפעוטון פרפר כאשר לא יבוצעו במבנה שום שינויים מבניים (חיצוניים ופנימיים).
כאשר לא תתקיימנה סדנאות יתאפשר השימוש במקום כחדר ישיבות לועדות/מוזכירות עד אשר יאוחר ויתוכנן מיקום "קבע".

ועדת תכנון: סכום ישיבה מיום 28.3.1996

1) דיווח לגבי נוהל קבלת החלטות: המוזכירות קיבלה את "נוהל קבלת החלטות" שהועדה העלתה עם סכום שתהיה התייעצות עם המוזכירות (שריטה/צילה) לגבי הנושא המועלה - באם הוא עקרוני או שוטף.

נוסח "נוהל קבלת החלטות" בועדת תכנון

א. נושאים עקרוניים: נושאים עקרוניים חקשורים לתכנון פרויקטים יפורסמו בציבור ויובאו להכרעת הציבור לפני שימשך החליך התכנוני (לדוגמא: תכנית אב למשק, שכונת בנים, שכון חדש וכו'..).

ב. נושאים שוטפים:

- 1) לאחר דיון וקבלת החלטות בועדה, יפורסמו ההחלטות בציבור.
- 2) בתום תקופה של שבועיים יובאו הסתייגויות והערות לידיעת הועדה אשר תדון בנושא מחדש.
- 3) תפורסם החלטה סופית של הועדה.
- 4) באם יחיה ערעור על החלטה הסופית של הועדה יובא הנושא להכרעת הציבור (מוזכירות או אסיפה)
- 5) באם לא יחיה ערעור - תתקבל החלטה הועדה והנושא יבוצע בהתאם להחלטותיה.

ג. החלטה באם נושא היא עקרוני או שוטף תעשה בתאום עם המוזכירות.

2) דיון בבחירת אדריכל לתכנית מתאר ותכנית אב

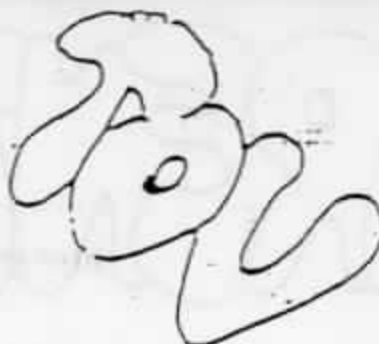
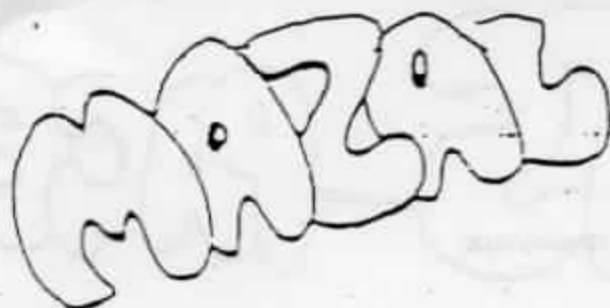
הועדה נפגשה עם שני אדריכלים לנושאים אלו. לאחר התלבטות קשה הוחלט לקבל חוות דעת נוספת ממקור חיצוני ולקבל פרטים נוספים והצעות מחיר מפורטות יותר מכל אדריכל.

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Looking at the Hebrew version of our weekly, which I wrote a couple of days ago, I realise that a lot of it is out of date already. To-day it is Kiryat Shmoneh that is in our thoughts. Weird, we here haven't been in that situation for many years, but I remember sitting down there with my own little ones, and/or with the children I was teaching at the time. It is not a nice feeling. Some of you will, of course, have similar memories from World War II. So what's new?
- * This week (Tuesday) we shall mark the annual Holocaust Day. For those of you who are interested, there will be a ceremony at the 'Wall of Remembrance' in the cemetery towards evening (17.30) on Monday night.
- * Seder night already seems a long way off, but I must say I enjoyed our communal seder. Paradoxically the fact that quite a number of chaverim had private sedarim made the Chadar Ochel more comfortable for the rest of us.
- * The turbine at our pumping station on the Jordan had to be sent for urgent repairs in France this month. Of course it had to happen at the height of the season when electricity output is largest. But the part came back after a few days, and according to Uri any losses will be covered by insurance.
- * Did you manage to get to the children's entertainment on the lawn on the last day of Pessach? With nothing much more than large colourful plastic contraptions the organisers (who came from outside the kibbutz) managed to arrange slides, trampolins, a large and exciting maze - and there was even a life-sized teddy-bear (one of the organisers, I presume...) walking around. The kids, especially the small ones, had a lovely time.
- * And in another couple of weeks we already celebrate Independence Day. Netta asks everybody to let her know if they are expecting visitors.
- * We have a new chairman of the Health Committee - David Franklyn - who is taking over from Ruth Golan. Good health to all...

Shabbat Shalom, with no unforeseen happenings, INGE

HAPPY BIRTHDAY

14.4.96. Janet Nemenoff
Aaron Levine

15.4. Gillian & Jonathan Naveh
(Ben-Yehuda grandchildren)

16.4. Gerry Nymark

17.4. Brian Kaplan
Yanita Nitzan
Avyatar Ben-Reshef
Nir Collins (grandson)
Mrs. Helene Resnick
Dean Koren

18.4. Helen Levine
Barbara Butov
Daria Pelser
(Tenna granddaughter)
Adi Zigdon
(Nitzan granddaughter)
Erez Netzer
(Chatzor grandson)
Kim Brodie
(Potash granddaughter)
Inbar Benda
(Hadar grandson)

19.4. Shulamit Frank
Reggy Pearlson
Shoshana Yodaiken
Aviva Goldberg
Shani Weinstein
(Edelstein granddaughter)

20.4. Hillel Yodaikin
Clive Blumenthal
Divan Harman
(Rifkind granddaughter)
Tal Schwarzmenn
(granddaughter)
Kyle Kasdan

HAPPY ANNIVERSARY

14.4. Tamar & Raffi Ya'akov

JAHREZEIT

25 Nissan (1995) - Channa Franklyn
30 Nissan (1992) - Joe Rifkind
1 Iyar (1986) - Yochanan Sela

9 APRIL 1998

TO ALL AT KFAR HANNASI

WE WOULD LIKE TO THANK YOU ALL FOR ALL YOUR FAXES, TELEPHONE CALLS, TELEGRAMS ON THE SAD PASSING OF MICHAEL. SARAH, HAROLD AND FRANK.

הנהלת כפר חננסי - זכרון

עדכון לגבי מערכת הכבלים.

כרגע אנו משדרים 14 ערוצים שונים במערכת הכבלים שלנו לפי הפרוט הבא:

לוח מודעות	ערוצים פנימיים:
ערוץ סרטים פנימי	
ערוץ 1	ערוצי אוויר:
ערוץ 2	
לבנון (METV)	
ירדן	
ערוץ 3	לווי ישראל:
STAR PLUS	לווי ASIA SAT
STAR SPORT	
CHANNEL V	
BBC לשעבר	
CNN	לווי ארופאי:
M NET	
ערוץ צרפתי	

עקב הפסקת שידורי ה-BBC דרך לווי ASIA SAT ובכלל עקב הירידה באטרקטיביות של יתר ערוצי STAR אנו מעוניינים להחזיר את צלחות ה-ASIA SAT אל לווי PAN AM SAT. משמעות הדבר היא החלפת הערוצים הבאים:

ערוץ נוכחי	ערוץ חדש
STAR SPORT	ESPN ערוץ ספורט מהמובילים בעולם.
STAR PLUS	TNT ערוץ שמשדר סרטים בשעות הערב וסרטים מצוירים במשך היום.
CHANNEL V	M.T.V
כמו כן נוכל לקלוט מחדש את ה-BBC.	

בשאלות והבהרות ניתן לפנות אל דיסון.
הערה נוספת - כל מי שעדיין סובל מהפרעות בקליטת הסרטים בערוץ הפנימי מחזן להודיע לי. רצוי ע"י פתק בתא דואר מס' 44.

דיסון
תודה